

(המשך מעמוד 59)

אלטמן, הן בפיריון והן במעוף שלו. הוא עלה לגדולה עם שנות ה-70 ועם מאש, שעה שברקע כבר מסתמנים כמה במאים חדשים יותר בעלי אישיות חזקה כמו

אלן

וודי אלן, מי שהיה בתחילת העשור ספק בדיחות סיטונאי לסלווייה, הפך לקומיקאי הבשל ביותר באמריקה והמתעדן יותר מטרט לסרט.

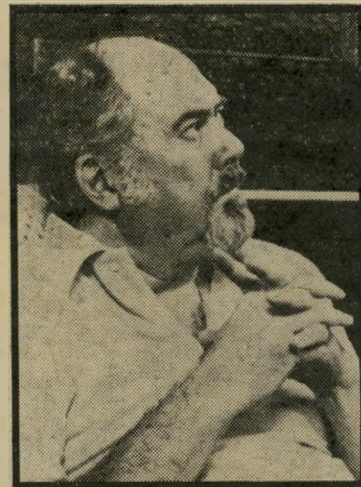
טרנס מאליק, או בעלי הכישרונות כוודי אלן.

באירופה, צרפת עדיין זוקקה לאלן רנה ולאריק רוהמר כדי לשמור על גחלת היוקרה. זאת בשעה שוהרו של טריפו עומעם במקצת. אבל מצד שני, גודאר מתחיל לשוב לאיתנו, בהדרגה. הגל החדש עוד לא מת.

גם איטליה לא מצאה מי שיחליף את הצעירים הוועמים של שנות ה-60, בלוקיו וברטולוצי. אליהם אפשר להוסיף את

מארקו פרי (הזלילה הגדולה וצ'או מאסקיו) שהוא כיום אחד המבקרים ה סארקסטיים והמרירים ביותר של החברה המודרנית. גרמניה המערבית היא הארץ בחדשות. העשור הבא יצטרך להתמודד לעיתים קרובות עם פאסבינדר, ונדרס, הרצוג וחבריהם.

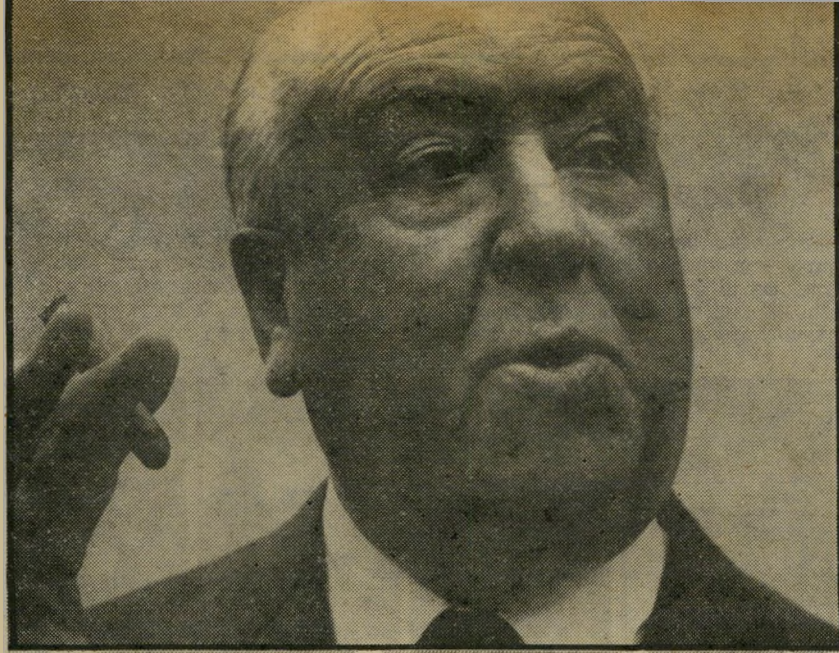
מיורח אירופה היא עדיין בגדר תעלומה לקהל הישראלי, שראה רק ניצנים מיננים של התוצרת שם. חבל, כי יש מה לראות. אשר לקולנוע הדרום-אמריקאי, האפי ריקאי, הקולנוע של המיורח הרחוק או הקולנוע הסקאנדינאבי (להוציא את ב' גמן ואת הפורנו), בתחילת העשור הבענו צער על שאין מכירים אותם כאן, ובסוף

אלטמן

סירטו „נאשוויל“ נבחר לאחד מסירטי תשל"ז אחרי שהתקשה למצוא בית-קולנוע בי ישראל. חדשנותו של הבמאי, שעקב אחרי 24 עלילות, יצרה תמונה מרתקת של אמריקה גם ב„באפלו ביל“ וב„חתונה“.

העשור אנחנו חוזרים ומביעים אותו שוב. ולכסוף: אם ברצוננו להצביע על סרטים כתופעות שפתחו אופקים חדשים ומרתקים, הרי צריך להעשיר את הרשימה

היצ'קוק

אלפרד היצ'קוק שנפטר השנה היה רבי-אומן של הקולנוע, וקשה היה להעמידו בהשוואה לשהי גם עם טובי הבמאים של העשור. כמוהו כלואיס בוניואל, ייבול לחיים, ענקים שכל יצירה מיצירתם הופכת קלאסיקה.

ברגמן

אינגמר ברגמן וליב אולמן מדגימים את השילוב המושלם שבין שחקנית לבמאי על בד הקולנוע. בתמונות מחיי נישואין (סירטס הנבחר בתשלה) קשה היה להבחין היכן נסתיימו רישומי החיים המשותפים בעולמם הפרטי, והיכן החלו יחסי הזוג שבטרט, שהסיבו לסמל את הפרובלמטיקה של הנישואין.

קופולה

פרנסיס פורד קופולה בעבודה על „אנשי הגשם“ עם שירלי ניס. „הסנדק“ הפך אותו לתופעה כשחזר על הצלחה אמנותית וקופתית ב„סנדק מס. 2“. הוא היכה ב„שיחה“ את אמריקה והלם לאחרונה ב„אפוקליפסה לעשיר“.

מה מעבר ל„גיבורים“. קשה לשכוח את חשיבותה של אהבה, סרט שחדר לנבכי הנשמה האנושית באלימות שלוחת רסן, של הבמאי הפולני אנדריי ז'ילבסקי. ג'ב' שנה שעברה סיפר לנו במרירות בפיג'מה בפסטיבל קאן כי הוא „הבמאי הפולני המחויק בשיא של שני סרטים שנאסרו עליידי ממשלת פולין“, וגילה כי יחד עם זאת הוא זקוק לאוירה של מולדתו כדי לעסוק באמנותו. לעומתו עשו הסנדקים ואפוקליפסה את פרנסיס פורד קופולה למיווג המוזר ביותר

תר של איש-עסקים ואמן, שידע הקולנוע מעודו. מילחמת הכוכבים וצאצאיה הפכו את בן-חסותו של קופולה, ג'ורג' לוקאס, לאפיפיור של תעשיית החלומות החדשה, ולשובר הקופות מס' 1 בהיסטוריה של הקולנוע; ואילו סטיבן שפילברג הוכיח שהחוצפה היא התחבולה החיונית להצלחה, כשבתוך עשור אחד עשה הצלחה מהדהדת (מיפגשים מן הסוג השלישי) וכישלון מהדהד לא פחות (1941) — ועל כך ששמר על הילתו ועל תהילתו הוא ראוי לציון מיוחד.

הסרטים הטובים מחש"ל עד תש"ם

תש"ל:

זד (קוסטא גאבראס), אדם בעקבות גורלו (דניס הופר), סטיריקון (פדריקו פליני), חבורת הפראים (סם פקינפה).

תשול"א:

חקירתו של אזרח מעל לכל חשד (אליו פטרי), הם יורים גם בסוסים (סידני פולאק), התפשטות (מילוש פורמן), המעגל האדום (ז'אן פייר מלוויל).

תשל"ב:

המקשר (ג'וזף לוי), הארי המזוהם (דון סיגל), דקאמרון (פייר פאולו פאזוליני), הקונפורמיסט (ברנארדו ברטולוצי).

תשל"ג:

הטאנו האחרון בפאריס (ברנארדו ברטולוצי), התפוז המכאני (סטאנלי קובריק), רומא (פדריקו פליני), זעקות ולחישות (אינגמר ברגמן).

תשל"ד:

הזלילה הגדולה (מארקו פרי), אוונטי (בילי וילדר), הלילה האמריקאי (פרנסוא טריפו), צ'ארלי ואריק (דון סיגל).

תשל"ה:

תמונות מחיי נישואין (אינגמר

תשל"ו:

קו הקוקייה (מילוש פורמן), סרט מתוק (דושאן מאקאביב), זהות גנובה (מיקלאנג'לו אנטוניוני), לאקי לוציאנו (פראנצ'סקו רוזי).

תשל"ז:

קאזאנובה (פדריקו פליני), מארש הניצחון (מארקו בלוקיו), בארי לינדון (סטאנלי קובריק), נאשוויל (רוברט אלטמן).

תשל"ח:

פרובינס (אלן רנה), המרכזיות (דושאן מאקאביב), רוקמת התחרה (קלוד גורטה), יום מיוחד (אטורה סקולה).

תשל"ט:

החתונה (רוברט אלטמן), צייד הצבאים (מייקל צ'יימנו), שומר היערות (אקירה קוראסוואה), פדורה (בילי וילדר).

תש"ם:

שיער (מילוש פורמן), מנהטן (וודי אלן), חזרת תיזמורת (פדריקו פליני), נישואיה של מריה בראון (ריינר וורנר פאסבינדר).